

[Elmquist.]

Omfang, Skattemyndighederne anerkender dem som Vedligeholdelsesarbejder. Saa snart Arbejdet i mindste Maade tangerer Forbedringsarbejder, kan man ikke trække Udgifterne fra som Driftsudgifter paa Ejendommen og dermed i sin skattepligtige Indkomst. De Tilskud, der gives her, angaar jo ikke blot Vedligeholdelsesarbejder, men ogsaa Forbedringsarbejder. Følgen deraf er, at jeg har Ret, naar jeg siger, at naar et Forbedringsarbejde paa f. Eks. 6 000 Kr. udføres, kan Udgiften ikke fradrages efter de nu gældende Regler. Hvis et saadant Forbedringsarbejde paa 6 000 Kr. udføres, kan man faa 1 800 Kr. i Tilskud, men man kan ikke trække en Øre fra af de 6 000 Kr., man selv har anvendt.

Jeg synes, det vilde være naturligt, at man gik saa vidt, at man i hvert Fald maatte have Lov til at fradrage et Beløb, svarende til det Tilskud, som man har sparet det offentlige for. Ministeren svarede dertil: Det skal jeg saamænd ikke have noget imod, men det er noget, som Skattemyndighederne maa om. Nej, dermed er jeg ikke tilfreds. Jeg er glad ved, at Ministeren ikke har noget imod, at man faar Lov til at fradrage et tilsvarende Beløb, men jeg maa bede ham drøfte med sin Kollega Finansministeren, om der ikke var Mulighed for, at man sagde til Skattemyndighederne: Ved Ligningerne i indeværende Vinter — det skal jo kun gælde indeværende Vinter — maa den Ejendomsbesidder, der udfører Fornylsesarbejder paa sin Ejendom, og som kunde faa Tilskud, men som ikke ansøger om Tilskud, have Lov til at fradrage i sin skattepligtige Indkomst et Beløb svarende til det Tilskud, han kunde have faaet. Deri vil ligge en Opmuntring til Folk, som ikke vil søge om Tilskud, til at sætte dette Arbejde i Gang, og saa vil man paa dobbelt Maade naa Lovens Formaal, nemlig at skaffe Beskæftigelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Maa jeg først sige til den ærede konservative Ordfører (Malchau), der mente, at man vilde straffe Kommunerne ved, at de skulde give dette Tilskud, at jeg synes ikke, man kan tale om Straf, naar Staten dog giver 27 Mill. Kr. til Udførelse af Arbejder i Kommunerne, hvad der bidrager til, at deres Indbyggere kan tjene disse Penge. Det kan aldrig blive en Straf for Kommunerne, og naar Kontrollen er henlagt under dem, tror jeg, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at hvis det ikke er

Statsmyndighederne eller dem, der giver Pengene, der skal administrere Loven; saa maa de, der administrerer Statens Penge i Almindelighed, ogsaa have en vis økonomisk Interesse i, at det sker nogenlunde rimeligt, og det er det Hensyn, man her har villet tage. Jeg har jo sagt, at Kommunens Indbyggere faar rigeligt Vedlæg derfor, fordi de faar 5 pCt. mere i Bykommunerne, end de faar i Landdistrikterne; det maa selvfølgelig blive det samme, om end det er Skatteyderne, der til syvende og sidst betaler det; men det er ogsaa Kommunens Indbyggere, der faar dette Tilskud, saa jeg kan ikke indrømme, at her er Tale om nogen Straf for Kommunerne. Her er Tale om store Tilskud til disse Arbejder til Gavn baade for vedkommende og for Kommunen og Staten, og da ikke mindst for Kommunerne, som skal yde langt det mindste Bidrag.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsens Bemærkninger om, at Ejeren ved Lejerskifte skal udføre Reparationerne, vil jeg minde om, at i visse Tilfælde er det Ejeren, i visse Tilfælde er det Lejeren, der skal bekoste Istandsættelsen, og der kan vel være mere eller mindre Grund til at foretage Reparationer. Derfor tror jeg, det vil være ret vanskeligt at skulle skille de enkelte Arbejder ud under Hensyn til, om de ellers skulde have været udført, eller de ellers ikke var blevet udført.

Det er mig stadig uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Elmquist trækker den Skillelinie mellem Skattelettelse og Tilskud. Begge Dele er en Belønning fra det offentliges Side og kan blive det samme Beløb under Hensyn til, at der foreligger visse Arbejder, som det offentlige er interesseret i. Og hvis det ærede Medlem har Ret i, at naar man giver Skattelettelse, behøver man slet ikke at føre Kontrol, følger deraf, at saa behøver man heller ikke at føre Kontrol med Tilskuddene. Det er jo Penge, som det offentlige enten mister eller skal af med, og at der ikke skal føres den samme Kontrol med, at disse Penge anvendes paa fornuftig Maade, kan jeg ikke tro, at det ærede Medlem med hans økonomiske Sans i Alvor vil mene. Det er et Tab for Staten, enten det sker ved Tilskud eller ved Eftergivelse af Skat. Derfor maa man ogsaa i begge Tilfælde i lige Grad sikre sig, at Arbejderne er af en saadan Natur, at vedkommende virkelig er tilskudsberettiget.

Formanden: I Betragtning af, at der er flere Sager paa Dagsordenen, henstiller jeg til ærede Talere at fatte sig saa kort som muligt.